

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Exilium sapienti nihil boni auferre.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

hositem suum percontatus est, ob quam caussam illic homines Apophtheg^j
juberentur vertere solum? cumque ille respondisset, *Flagitiosos,* ex Plutarch^o
apud Seriphios exilio multari: *Quin tu,* aiebat, aliquid flagitiis
committis, vt ex his loci angustijs emigres? notans regionem esse
incommodam, & oppidum frigidum. Tantum abest, vt sit mi-
serum, extra patriam vel viuere, vel mortem præstolari, etiam
vt sèpe contrarium sit calamitosum.

Et quid verò amittitur, si quis extra patriam mortem op-
petat? Solatia, an lamenta amicorum? Bis moritur, qui morte
sua vider etiam amantes suos occidi. Quid ergo amittitur, extra
patriam? an virtus? an diuitiae? an bonus aér? Nequaquam.
Sæpe hæc etiam alibi augentur. Itaque Stilpo cuidam noxiūm Stobæus
esse exilium affirmanti, respondisse fertur: *Quibus tandem,* & ferm. 39.
qualibus bonis priuat exilium, animine, an corporis. an fortuna? An
judicandi, agendij, dexteritatem, aut felicitatem aufert? haud sanè.
An fortitudine, justitia, aut alia quapiam virtute priuat? Ne id qui-
dem. Sed nec ullo fraudat corporis bono. An non aquè licet in aliena
terra benè valere, viribus pollere, acutum cernere,, & audire acutē;
interdum verò multò magis, quam si in sua terra quis maneat? For-
tuna verò bonis exilium neminem exuit. An non visum est. multos
tum demum, cùm exiles sunt facti, potitos fortuna bonis splendidio-
ribus? ut Phœnix, Themistocles. Hic enim, teste Plutarcho, cùm Plutarch. in
pulsus primū Athenis, & mox tota Græcia, venisset ad Persa- Apophtheg.
rum Regem, ditissimus ab eo factus est. Quare magnifica dona,
quibus à Rege honoratus erat, intuens dixit: *O pueri! periera-
mus, nisi perijsemus.* Sicut ergo multis feliciter cessit, etiam te-
staceum flagellum, seu ostracismo in exilium ejectis, extra pa-
triam viuere, ita & mori procul à suis vtile fuit; sic fortasse sal-
uantur, qui domi perijssent.

Patriā igitur carere non est malum, quia fortī viro omnis
locus patria est: immò sape bonum est, etiam eo nomine, quia
multi domi ea carent & libertate, & authoritate, qua pollut
foris. Hinc Socrates, teste Gellio, non stulte exili⁹ libertatem, do- Gell. 1.13. c. 57.
mestica seruituti anteposuit. Et de authoritate loquens Dominus
ait: *Non est Propheta sine honore, nisi in patria sua, & in domo sua.* Matth. 13 57.
Quod alius Euangelista subiunctum esse testatur illis verbis: *Vti-
que*

VI.

VII.